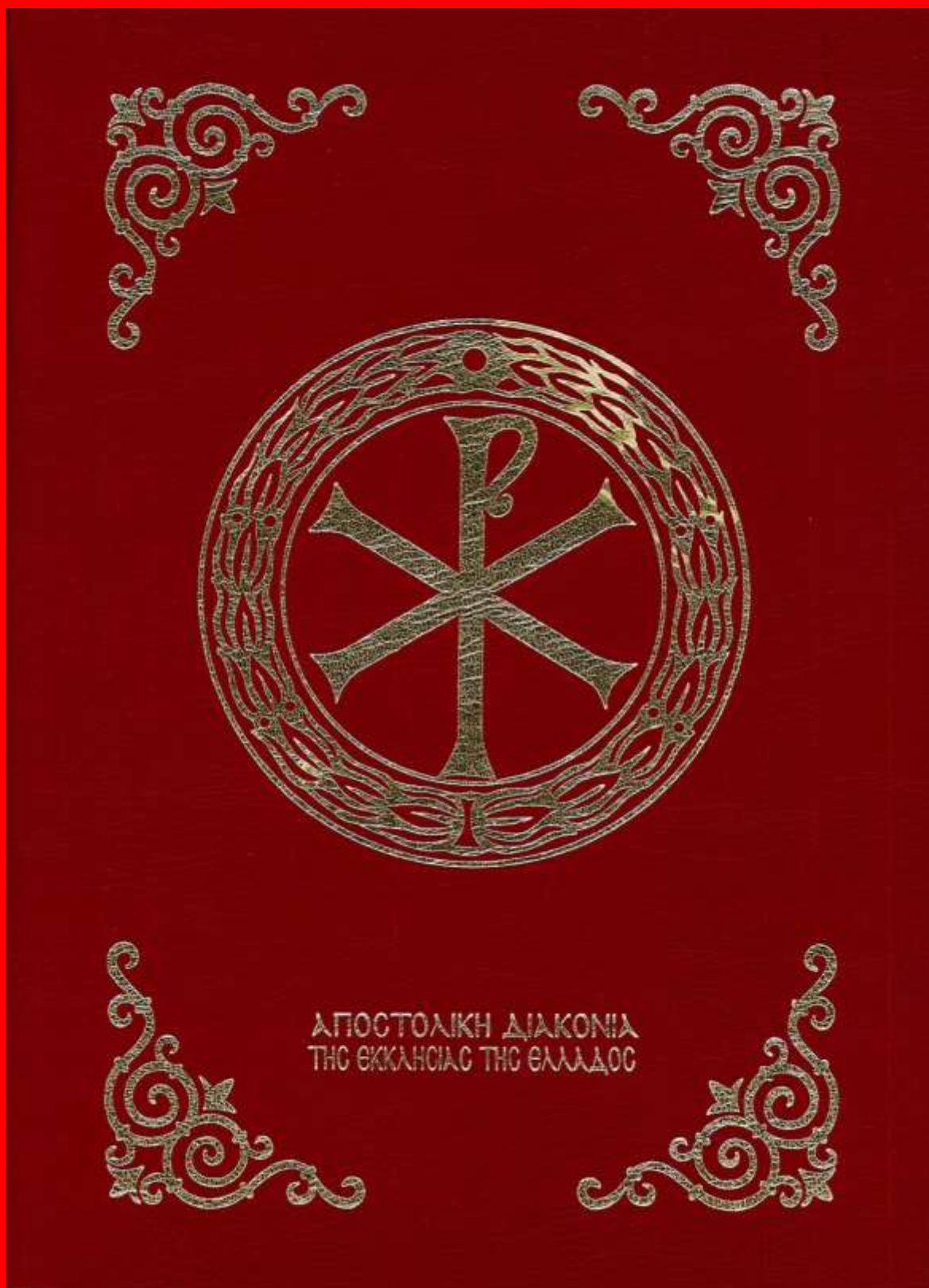

TEZAUR LITURGIC
01 IANUARIE
IACOB NEASKITOTUL

SLUJBA
SF.IERARHI
VASILE CEL MARE,
GRIGORIE AL NYSSEI,
PETRU AL SEBASTEI;
SF.CUVIOȘI
VASILE,EMILIA,
MACRINA CEA BĂTRÂNĂ,
NAUCRATIE ȘI
MACRINA CEA TÂNĂRĂ
DE LA
CEZAREEA CAPADOCIEI

ATENA, 2020

Ἀκολουθία ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ τοῦ Μεγάλου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱσιῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εὐνωρὶς ἡ ὁμότροπος, ὡς ἡλίῳ σελήνῃ μὲν, συναφθεὶς Βασίλειος Ἑμμελία σεμνῇ, χορὸν ἀστέρων δεκάριθμον, γεννᾷ οἷς διέλαμψαν, στερεώματι Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Βασίλειος, καὶ Γρηγόριος, σὺν τῷ Πέτρῳ Ναυκράτιος, Μακρίνα, ὧν ἐν πίστει ἐκτελοῦμεν, τὴν ἱερὰν μνήμην σήμερον. *(Δίς)*.

Εὐφημείσθω Βασίλειος, καὶ τιμάσθω Γρηγόριος, σὺν τῷ Πέτρῳ σήμερον οἱ διδάσκαλοι, οἱ τὴν ὑφήλιον ἅπασαν, τοῖς λόγοις φωτίσαντες, καὶ κηρύξαντες ὁμοῦ, τῆς τριάδος τὸ ἄναρχον, τρεῖς ὑπάρχοντες, Ἐκκλησίας θεμέλιοι καὶ πύργοι, δυσσεβῶν τὰς ἀντιθέους, ἐρεσχελείας οἱ τρέψαντες.

Καταχρέως γεραίρεται, νῦν Μακρίνα ἡ πάνσεμνος καὶ Ναυκράτιος ἄσμασι συνδοξάζεται, σταυρὸν ἐπ' ὤμων γὰρ ἄραντες, Χριστῷ ἠκολούθησαν, ὑπομείναντες πολλάς, κακουχίας ἀσκήσεως οἱ πανένδοξοι, οἱ σεπτοὶ δὲ γεννήτορες οἱ τούτων, σὺν αὐτοῖς νῦν ἐπαξίως, μελωδικῶς εὐφημείσθωσαν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἱεραρχῶν τοὺς ἐκφάντορας καὶ οἰκουμένης φωστήρας τρισσοὺς, Βασίλειον, Γρηγόριον σὺν Πέτρῳ τοὺς τερπνοὺς ὁμαίμονας, σὺν ἅμα Ναυκρατίῳ καὶ τῇ μεγάλῃ Μακρίνῃ, ἐπαξίως τιμήσωμεν, οὗτοι γὰρ τὸ θεῖον ἐξευμενίζουσιν ἐν παρρησίᾳ τῷ θρόνῳ τῆς ὑπεράρχου Τριάδος παριστάμενοι· σὺν τούτοθς δὲ καὶ τοὺς ἱεροὺς αὐτῶν τοκεῖς εὐφημοῦντες δυσωπήσωμεν, τοῦ πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Τὸ Δογματικὸν τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησόμεθα χορείαν, γεραίροντες ἐν ὕμνοις, ἐπτάριθμον χορείαν, πατρομητραδελφότητος.

Στ.: Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἐν ἀγαλλιάσῃ ἀγαλλιάσονται.

Δόξα Σοι Βασιλεῖ, ὁ τῶν ἀπάντων Κτίστης, ὁ ἀναδείξας κόσμῳ, ἐπταρίθμους Ἁγίους, ρίζης μιᾶς βλαστήματα.

Στ: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Ὑμνοῖς χρεωστικῶς, τοὺς ἱερεῖς Κυρίου, σὺν τῇ σοφῇ Μακρίνῃ, Ναυκράτῃ Ἑμμελία, τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σέλας τὸ τριλαμπές, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς πανάγνου Κόρης, ἐλέησον τοὺς δούλους Σου.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον. Τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου καὶ τῶν Ἁγίων. Ἦχος α'. Τους τρεῖς μεγίστους φωστήρας.

Τοὺς τρεῖς λαμπτήρας καὶ θείους Ἱεραρχῶν τὰ κειμήλια, τοὺς τὴν Ἐκκλησίαν μελιρρύτων διδαγμάτων πληρώσαντας, τὸν ὑψιβάμονα Βασίλειον ἅμα Γρηγορίῳ Νύσσης καὶ Σεβαστείας Πέτρῳ ἀνευφημήσωμεν, Βασίλειον τοὺς τούτων καὶ Ἑμμελίαν γεννήτορας, σὺν τῷ κλεινῷ Ναυκρατίῳ, Μακρίναν τὴν αἰμόνηστον, πάντες ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῶν τῇ λαμπρᾷ, ὁμοφρόνους τούτους γεραίροντες· αὐτοὶ γὰρ τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Δόξα. Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον ἄσμασι τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ, Γρηγόριον Νύσσης τε σὺν Πέτρῳ μέλψωμεν, τοὺς τούτων γεννήτορας, ἅμα σὺν Ναυκρατίῳ, τὴν μεγάλην Μακρίναν, σήμερον συνελθόντες, συννημμένως τὴν τούτων, τελέσωμεν πανήγυριν, καρδίας εὐθύτητι.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε...**Ἀπόλυσις.**

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ α' Κάθισμα του Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἰσθῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν δ' Ἀναστάσιμα του ἤχου, γ' τῆς Ἑορτῆς καὶ γ' τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἱεραρχῶν τὴν τριάδα ἐπαξίως, τιμήσωμεν σήμερον ἐνθέοις ἄσμασι, τὸν ὑψηλόνουν Βασίλειον, καὶ Νυσσαέων, θεῖον Γρηγόριον τὸν πανθαύμαστον, σὺν Πέτρῳ ὁμαίμονι τῷ Σεβαστείας λαμπρῷ ἀρχιποίμενι, σὺν τούτοις δέ, ζευγος τὸ θεῖον, καὶ ξυνωρίδα τὴν ὑπερθαύμαστον, ἄλλον Βασίλειον Ἐμμελίαν τε, τοκεῖς καὶ φύντας αὐτῶν χρηματίσαντας, καὶ Ναυκράτιον ἅμα, τῇ Μακρίνῃ ἐπαινέσωμεν.

Τὴν ὑψηλὴν ἐπιβὰς θεολογίαν, ἐμυήθης ἄρρητα σοφὲ Βασίλειε, σὺ δὲ τρισμάκαρ Γρηγόριε, καὶ θεῖε Πέτρε, τὴν Ἐκκλησίαν κατεφαιδρύνετε, ἐνθέοις διδάγμασι, καὶ τῶν θαυμάτων αὐγαῖς, αἵρετικῶν τὰ ἀπύλωτα, στόματα λόγοις, ἐναποφράξαντες, θείοις πάνσοφοι, ὅθεν τιμῶντες τὴν πανσέβαστον ὑμῶν μνήμην, Τριάδα ὑπέρθεον, μεγαλύνομεν πάντες, τὴν ὑμᾶς λαμπρῶς δοξάσασαν

Δεῦτε συμφώνως φιλέορτοι ἐν ὕμνοις, σκιρτῶντες κροτήσωμεν ἐνθέοις σήμερον, ἀνευφημοῦντες Βασίλειον καὶ Ἐμμελίαν, τὴν συζυγίαν τὴν ὑπερθαύμαστον, τὴν κόσμῳ ἀνθήσασαν, τοὺς διδασκάλους ἡμῶν, καὶ δι' αὐτῶν τὴν ὑφήλιον πᾶσαν

ἐν λόγοις, καταφαιδρύνασαν καὶ διδάγμασιν, οὓς περιτιμῶντες μακαρίζομεν, δυσωποῦντας ἀπαύστως τὸν Κύριον, δωρηθῆναι εἰρήνην, σωτηρίαν τε καὶ ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Συνελθόντες ὃ θεόφρονες σήμερον, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἑπταρίθμων Ἁγίων· Βασιλείου καὶ Ἑμμελίας τῆς ἱερᾶς ξυνωρίδος, Βασιλείου τε τοῦ λαμπροτάτου φωστήρος τοῦ βλαστήματος τούτων, οὐρανοφάντορος τοῦ μεγάλου, καὶ Πέτρου Σεβαστείας τοῦ ποιμενάρχου, Γρηγορίου τε τοῦ Νυσσαέων διδασκάλου καὶ κήρυκος τῆς εὐσεβείας, τῶν τρισσολαμπτήρων τῆς Ἐκκλησίας φωστήρων καὶ αὐταδέλφων, σὺν τούτοις καὶ Ναυκράτιον Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα καὶ ἀσκητῶν τὸ κλέος, Μακρίναν δὲ τὴν ἀξιέπαινον μοναζουσῶν τὸ ἡδυσμα καὶ παρθενίας τὸ τερπνὸν στηλογράφημα· οὗτοι γὰρ τῆς οἰκουμένης λαμπτήρες, καὶ κοινοὶ εὐεργέται τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀναφανέντες, τὴν ὑφήλιον τοῖς κατορθώμασι κατεφαίδρυναν, καὶ πολλῶν σωτηρίας ἄξιοι γεγονάσι τοῖς λόγοις καὶ διδάγμασιν· ἐν παρρησίᾳ νῦν τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλοσύνης παρίστανται, ἀπαύστως πρεσβεύοντες τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν λαμπρὰν αὐτῶν πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Τὸ Θεοτοκίον τοῦ Ἦχου.

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'.7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τоиγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθὰ. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'.32)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ

λύσεις αἰνιγμάτων, σημεία καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τὶ εὐάρεστον ἐστὶ παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήση με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξη με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.(Κεφ. ζ'.7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς

ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α'.

Κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι σήμερον πιστοὶ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν σοφωτάτων διδασκάλων, τὰ ἄνθη τῶν ἁσμάτων συλλέξαντες πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζωμεν· Τριάς Ἱεραρχῶν πανιέρων, σὺν Βασιλείῳ πατρὶ ὑμῶν, καὶ μητρὶ Ἑμμελία Μακρίνῃ τῇ μεγάλῃ καὶ Ναυκρατίῳ Ὁσιομάρτυρι· οἱ μὲν, τὴν σύμπασαν κτίσιν φωτίσαντες διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσιν ὑμῶν καὶ ἱεροῖς συγγράμμασιν· οἱ δέ, τῇ ὑποδείξει τῆς ἐνθέου ὑμῶν βιωτῆς, ἀσκητῶν τοὺς χοροὺς ὑπαλείψαντες, πρὸς μίμησιν τῆς ὑψηλῆς ὑμῶν πολιτείας καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τῷ ἀστέκτῳ θρόνῳ τῆς Τρισηλίου Θεότητος παριστάμενοι, ἀπαύστως πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Ὁ αὐτός.

Ἐξέστησαν μέρωποι πάντες, ἐξέστησαν καὶ νόες οὐράνιοι ἐπὶ τοῖς τελεσθεῖσι παρ' ἡμῶν, ἐξαιῖστοι τερατουργήμασι πατέρες παγκόσμιοι. Σὺ μὲν γὰρ Βασίλειε, ὥς στύλος πυρὸς τῷ Κυρίῳ λειτουργῶν

ἀναδέδειξας Ἀγγέλων ἔχων συνυπουργοῦντάς σοι, καὶ ναοῦ πύλας κεκλεισμένας, προσευχῇ διήνοιξας, καὶ τοῦτον τοῖς ὀρθοδόξοις παρέδωκας. Σὺ δὲ Γρηγόριε ὑπέρθαυμαστε, τοῖς ἱεροῖς λόγοις σου τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ κατεποίκιλας, καὶ σὺν Πέτρῳ τὴν ὀρθοδοξίαν ἐκράτυνας, ἅμφω δὲ σὺν τοῖς τοκεῦσι τῷ εὐαγγελικῷ τοῦ Σωτῆρος ἐπόμενοι παραγγέλματι, προκρίνειν τῶν ἐνεστώτων τὰ μέλλοντα. Πάσαν ιδέαν ἀρετῆς μετήλθετε πανσεβάσμιοι καὶ σὺν ἅμα ἐν οὐρανοῖς ἀγαλλόμενοι, ὅπερ σπάνιον τοῖς πολλοῖς, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν δεόμεθα, τοῦ εὗρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ᾧρᾳ τῆς κρίσεως πανσέβασμιοι.

Ἦχος β'.

Δεῦτε καὶ συνευφρανθῶμεν σήμερον, μοναστῶν αἰ χορεῖται ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἐπταρίθμου συνασπισμοῦ τῶν Ἀγίων, οὗτοι γὰρ ὁμοτρόπως ὑψηλῆς πολιτείας ὄρει διαφόρως ἐπιβάντες, ὡς παλαισταὶ ἀξιόθεοι καὶ πρόμαχοι τῆς ἀληθείας πιστότατοι, ἐχθροὶ τοῖς ἀοράτοις καὶ ὁρατοῖς, εὐσεβοφρόνως ἀντέστησαν καὶ νίκης στεφάνοις κοσμηθέντες, ἀπαύστως πρεσβεύουσι σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Οὐρανίου πολιτείας φωστῆρες διαυγέστατοι, τετρὰς πατέρων σὺν Βασιλείοις, Γρηγόριος Πέτρῳ ἔλαμψαν τῷ κόσμῳ τῷ κάλλει τοῦ πνεύματος, καθωραϊσμένοι φαιδρῶς, καὶ τῇ αἴγλῃ τὸν νοῦν καταστραπτόμενοι διὸ καὶ ὁ Χριστὸς ἀξίως τούτους ἐδόξασε· καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν οὐρανοῖς. Καὶ πανταχοῦ ὑμνεῖται τὸ θεῖον τούτων

ὄνομα· καὶ δοξάζεται Χριστός· ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας. Δῶρον τοίνυν καὶ ἡμᾶς θεόθεν δεδωρημένοι ἐπλουτήσαμεν· τὰς προστασίας καὶ ἀντιλήψεις ὑμῶν πανσεβάσμιοι καὶ πρεσβευτὰς ὑμᾶς πρὸς Κύριον ἀνεπαισχύντους κεκτήμεθα.

Ὁ αὐτός.

Ῥίζης εὐκελοῦς, κλάδοι ἀειθαλεῖς ἐβλάστησαν, οἱ περὶ τὸν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ φερώνυμοι πανολβία ἐξὰς Ἁγίων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων Χριστοῦ. Τὰς ἀρετὰς ἀπάσας ἐν ἑαυτοῖς συλλέξαντες, δι' ὧν καὶ περιβόητοι ἐν κόσμῳ γεγόνασιν. Οὐδὲ γὰρ οἶδε κρύπτεσθαι τῷ μοδίῳ ὁ λύχνος, ἀλλὰ πᾶσι φαίνειν ἐν τῇ λυχνίᾳ κείμενος, καθάπερ καὶ ὑμεῖς παμμακάριστοι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ προστατεύσαντες. Καὶ ταύτης τοὺς οἴακας καλῶς ἰθύναντες, εἰς τὸν οὐράνιον γαληνὸν λιμένα ἐφθάσατε, διὸ αἰτούμεθα τὰς αἰτήσεις τῶν ἐπικαλουμένων ὑμᾶς πληρώσατε, ἀπαύστως πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἱεραρχῶν τοὺς κοσμήτορας καὶ κήρυκας τῆς ὑψηλῆς θεολογίας, τὰ πάγχρυσα δοχεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸν τῆς Βασιλείας φερώνυμον σὺν τῷ θεῷ τούτου ὁμωνύμῳ πατρί, καὶ εὐκλεεστάτῃ μητρὶ καὶ λοιποῖς ἅπαντες συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ τὸν νοητὸν γολιάθ, τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντες, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτουναν καὶ τοὺς πιστοὺς πρὸς ὁμόνοιαν ἤγαγον. Τὰ νόθα ζιζάνια ἐκ ποδῶν ποιησάμενοι ἀλλ' ὃ Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ

παύσησθε ἀεὶ πρεσβεύειν Χριστῷ ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν τὴν πανίερρον καὶ θεῖαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται, σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει Κορυφὴν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Τὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Τῶν Ἀγίων. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀγάλλου ἐν Κυρίῳ, Καισαρείας πόλις ἡ περιώνυμος· ἡ ἐξανθήσασα πληθὺν ἀγίων ἀνδρῶν, ἐν οἷς προσέτι λάμπουσιν, ἡ ἐπτάριθμος αὕτη χορεία, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ' ἡμῶν, ἡ τριάς τῶν Ἱεραρχῶν, σὺν Ἑμμελίᾳ καὶ Βασιλείῳ τῇ ἱερᾷ ξυνωρίδι, Μακρίνα καὶ Ναυκράτιος οἱ πανένδοξοι· οὗτοι γὰρ ὡς ἐκ παραδείσου φυτὰ εὐώδη ἐκ σοῦ ἐκβλαστήσαντες, παντέρπινους καρποὺς ἐκφύσαντες, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν νοητῆς εὐωδίας ἐπλήρωσαν, ἥ καὶ τὰ θεῖα αὐτῶν σκηνώματα δεξαμένα, τὴν χάριν πλουτοῦσα παρέχεις τοῖς προστρέχουσι, τοῖς ἱεροῖς

αὐτῶν τάφοις, καὶ τὴν κόνιν αὐτῶν, μετ' εὐλαβείας ἀσπαζομένοις, ὧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς τὴν πόλιν ταύτην διαφύλαξον ἐν εἰρήνῃ τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ σου τὸ κέρας ἀνυψῶν, καὶ πᾶσι παρέχων σωτηρίαν ψυχικὴν, τοῖς αὐτῶν τιμῶσι τὴν σεβάσμιον πανήγυριν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος, ἃ ὥρισας ἀπ' αἰῶνος, ἀπὸ πάσης τῆς κτίσεως, λειτουργοὺς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες, ἐκ τῶν Ἀγγέλων τὸν Γαβριήλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὴν Παρθένον, ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸν Ἀστέρα, καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν Ἰορδάνην, ἐν ᾧ τὸ ἀνόμημα τοῦ κόσμου ἐξείληψας, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον. Τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἥχου καὶ τῶν Ἀγίων. Ἦχος α'. Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστήρας.

Τοὺς τρεῖς λαμπτήρας καὶ θείους Ἱεραρχῶν τὰ κειμήλια, τοὺς τὴν Ἐκκλησίαν μελιρρύτων διδαγμάτων πληρώσαντας, τὸν ὑψιβάμονα Βασίλειον ἅμα Γρηγορίῳ Νύσσης καὶ Σεβαστείας Πέτρῳ ἀνευφημήσωμεν, Βασίλειον τοὺς τούτων καὶ Ἑμμελίαν γεννήτορας, σὺν τῷ κλεινῷ Ναυκρατίῳ, Μακρίναν τὴν ἀείμνηστον, πάντες ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῶν τῇ λαμπρᾷ, ὁμοφρόνους τούτους γεραίροντες· αὐτοὶ γὰρ τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Δόξα. Ἑτερον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον ἄσμασι τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ, Γρηγόριον Νύσσης τε σὺν Πέτρῳ μέλψωμεν, τοὺς τούτων γεννήτορας, ἅμα σὺν Ναυκρατίῳ, τὴν μεγάλην Μακρίναν, σήμερον συνελθόντες, συννημμένως τὴν τούτων, τελέσωμεν πανήγυριν, καρδίας εὐθύτητι.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε...

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Χορὸν ἐπτάριθμον, Ἁγίων σήμερον, ἀνευφημήσωμεν, ὕμνοις θεόφρονες, ὡς θεηγόρους ἀληθῶς, ὑπάρχοντας κραυγάζοντες· τούτων ταῖς δεήσεσι, καὶ πρεσβείαις φιλάνθρωπε, λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων, ὑμᾶς γὰρ προβαλόμεθα πρέσβεις, παρρησίαν ὄντως ὡς πλουτοῦντας πρὸς Κύριον.

Δόξα.

Τὴν ὑψηλότητα, τῆς πολιτείας ὑμῶν, καὶ τὸ ἐπίμονον, τὸ τῶν καμάτων ὑμῶν, τὴν τε ἰσαγγελον ζωὴν, ἰδὼν ὑμῶν ὁ Δεσπότης, χάρισιν ἐλάμπρυνε, καὶ λαμπρῶς ἀντεδόξασε, φύλακας παρέχων ὑμᾶς, καὶ ἡμῶν ἀντιλήπτορας, ἐπτάριθμος χορεῖα Ἁγίων, Καισαρείας τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτήρ, καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστέ, ἡγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης• ὅθεν καὶ συνάναρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι. Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπὶ σὲ κατεγίνετο, ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν• Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Εἰς τοὺς Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Σοφίας ὅλως ἀμυήτως ἔχοντι, πρὸς δὲ καὶ μὴ καθαρῷ, ὄντι συμπαθεία, Ἱεράρχαι πάνσοφοι, τὸν ὕμνον τοῦτον μέλποντι, ἐπιβλέψατε λόγον, σοφίας μοι ἐμπαρέχοντες, μέλψαι τὴν ὑμῶν νῦν πανήγυριν.

Ῥητόρων τέχναι καὶ σοφῶν αἱ μέθοδοι, σιγᾶται πᾶσα καὶ γάρ, ὄντως θεία χάρις, ἄνωθεν ἐφοίτησε, τοὺς τρεῖς ἱεροφάντορας, Καισαρείας τὸ κλέος, καὶ φύντας τούτων ὑμνεῖσαι νῦν, μνήμην τὴν πανσέβαστον σήμερον.

Ἀρχὴ σοφίας τὸ φοβεῖσθαι Κύριον, ὁ Σολομὼν βεβαιοῖ, ἥνπερ νηπιόθεν, ὡς ἐνστερνισάμενοι, πατέρες οὐρανόφρονες, σὺν Μακρίνῃ τῇ θείᾳ, ἐν προσευχαῖς τε σχολάζοντες, ἄνω Βασιλείας ἐτύχετε.

Θεοτοκίον.

Κήρυκες θεῖοι καὶ μύσται τῆς χάριτος, σοφοὶ διδάσκαλοι, τῆς τοῦ Χριστοῦ θείας, Ἐκκλησίας

πάνσοφοι, τοῦ Πνεύματος τὰ ὄργανα, τῇ ἀπάντων Δεσποίνῃ, τὸν ὕμνον νῦν συγκροτήσατε, ἐξ ὕψους τὴν χάριν ἐμπέοντες.

Ὡδὴ γ' . Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Λόγοις ἐπόμενοι Χριστοῦ, καὶ ἵκχνεσι προσταγμάτων, ὃ Βασίλειε καὶ Πέτρε, σὺν ἅμα Γρηγορίῳ τῷ σοφῷ, πρὸς ὕψος ἀνηνέχθητε, θεολογίας ὄθεν, βυθὸν σοφίας εἰλκύσατε.

Ἐκ φωτοδότιδος πηγῆς, τῆς ἀπροσίτου Τριάδος, φωτισμὸν θεολογίας λαβόντες, ἐλαμπρύνετε πιστῶν, ἅπαν σοφοὶ τὸ πλήρωμα, διδασκαλίαις θείαις, καὶ θεοπνεύστοις συγγράμμασι.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν ὑποκύπτουσιν, διδάσκαλοι θεῖοι, δουλικῶς τῇ ἀληθῇ θείᾳ μεθηρμώσασθε, καὶ διδαχαῖς παγχρύσοις, τὴν οἰκουμένην ἐπλήσατε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγνῆς, κατασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων ἀγίων, οἰκητήριον ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ' . Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Γεννητόρων τῶν θείων Ἱεραρχῶν, Βασιλείου καὶ Πέτρου τῶν θαυμαστῶν, σοφοῦ Γρηγορίου τε, Νυσσαέων ἐξάρχοντος, καὶ μεγάλης Μακρίνης, σοφοῦ Ναυκρατίου τε, συνελθόντες σήμερον, τὴν θείαν

πανήγυριν, πόθῳ ἐορτάσωμεν ἐκβοῶντες τούτοις· χορεῖα ἐπτάριθμος, τῷ Κυρίῳ πρεσβεύσατε, τοῦ δοθῆναι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἀφρόνως ἐπράξαμεν, παρρησίαν ἔχοντες πανένδοξοι, ἐορτάζοντας πόθῳ τὴν σεβάσμιον μνήμην ὑμῶν.

Δόξα.

Μονασταὶ καὶ μιγάδες πάντες ὁμοῦ, ἀθροισθέντες τὴν μνήμην τῶν θαυμαστῶν, Πατέρων ὑμνήσωμεν, θεοπνεύστοις ἐν ἅσμασι, τοῦ σοφοῦ Βασιλείου καὶ Πέτρου τοῦ μάκαρος, Νυσσαέων φωστῆρος, σοφοῦ Γρηγορίου τε, ἅμα Ναυκρατίῳ, τῇ μεγάλῃ Μακρίνῃ, σὺν θείοις γεννήτορσι, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες· θεοφόροι μακάριοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰορδάνη ποταμέ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτόν, ὁρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε καὶ συνεστάλη θάλασσα καὶ πάντα, τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Στύλος πυρός, λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος, καὶ φλογίζων τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως, τὰς δὲ φυλάς σώζων ἀσφαλῶς τὰς ἐφεπομένας, ὁ μέγας ὦφθη

Βασίλειος, Γρηγόριος τε ἅμα, Σεβαστείας ὁ Πέτρος, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν κρατύνοντες.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ, ὄντως σεπτὸν Εὐαγγέλιον, Ἱεράρχαι Χριστοῦ περιφέροντες, ἐν διανοίᾳ ὑμῶν σοφοί, τὸ τῆς Ἐκκλησίας κατεφαιδρύνετε σύστημα, κηρύττοντες τοῖς πᾶσι, τῆς Τριάδος λατρεύειν, ὁμοούσιον μίαν Θεότητα.

Νόες νοῖ, ἐνατενβίζοντες ὥφθητε Ἱεράρχαι, φωτισμῷ τοῦ Πνεύματος, ἱερωσύνης τῇ δωρεᾷ, τῇ φρικτῇ ὡς σκεύη, τῆς ἀρετῆς ὑπερθαύμαστα, θυσίας ἀναιμάκτους, τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότη, ἀναφέροντες θείῳ ἐν πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Διὰ παντός, μὴ διαλίπῃς με σκέπουσα, σὲ γὰρ ἔχω μόνην καταφύγιον, ἐν πειρασμοῖς ὑπερασπιστήν, ῥύστην ἐν κινδύνοις, ἐν συμφοραῖς παραμύθιον, προστάτην ἐν ἀνάγκαις, ἐνθύμιον ἐν λύπαις, καὶ χαρὰν ἐν ταῖς θλίψεσιν Δέσποινα.

Ὦδὴ ε' . Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡς φωστὴρ ἐν τῷ κόσμῳ, ἔλαμψας Βασίλειε, καὶ σὺ Γρηγόριε, σὺν τῷ θείῳ Πέτρῳ, καταυγάζοντες κόσμου τὰ πέρατα, ἐκ ποδῶν τὸ σκότος, διδασκαλίαις ὑμῶν θείαις, τῆς Ἀρείου μανίας ποιούμενοι.

Οἱ ἀτμοὶ τῶν καμάτων, νοητῶς ὥσπερ κρῖνα ἀγροῦ τοὺς ἅπαντας, Ἱεράρχαι θεῖοι, εὐωδίασαν πάντα τὰ πέρατα, δυσωδίαν πλάνης, αἵρετιζόντων ἐκδιώκων, ὦ Βασίλειε Πέτρε Γρηγόριε.

Ναυκρατίου τοὺς πόνους, καὶ Μακρίνης τὰ ἄθλα καὶ ἀγωνίσματα, Ἐμμελίας πάλιν, ὑποθήκας καὶ παραινέσεις σοφάς, γεραίροντας τελοῦμεν, ἱερωτάτην πανήγυριν, τὸν ἐνισχύσαντα τούτους γεραίροντες.

Θεοτοκίον.

Στύλε πύρινε χαῖρε, ὁ εἰς οὐρανοὺς ἀποδεικνύμενος, καὶ λαὸν φωτίζων, τὸν χριστῶνυμον καὶ καθηγούμενον ἐξ Αἰγύπτου πλάνης, πρὸς τὴν τοῦ ὄντως Θεοῦ γνῶσιν, τοῦτο πᾶν ἐξ οὐκ ὄντος ποιήσαντος.

Ῥδὴ σι'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁλολαμπεῖς δωρεαῖς, παγκρύσοις ὄντες τοῦ Πνεύματος, πλουτοποιοὶ τῶν πιστῶν, ἐδείχθητε πάνσοφοι, Βασίλειε μέγιστε, Γρηγόριε θεῖε, Πέτρε Πέτρου συνεπώνυμε.

Νοήμονες πρακτικοί, ὡς ἐκ τῶν κάτω γενόμενοι, πατέρες τρισσολαμπεῖς, τῆς ἄνω γεγόνετε, σοφίας διδάσκαλοι, καὶ τὸν κόσμον ὅλον, διδαχαῖς ὑμῶν φωτίζετε.

Ὡς τὴν στολὴν τοῦ φωτός, καὶ τὴν δι' ἔργων εὐπρέπειαν ἐνδεδυμένοι σοφί, τοῦ κόσμου γεγόνετε, φῶς καὶ γῆς τὸ ἅλας, καὶ Χριστοῦ πιστοὶ θεράποντες.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, χαῖρε αὐγὴ ἀστραπόμορφε, χαῖρ ἐπηγὴ τῆς ζωῆς, ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν, ὁ ζωαρχικότατος Ἰησοῦς, ἡ πάντων ἀγαλλίασις καὶ λύτρωσις.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ἱεραρχῶν Χριστοῦ μεγίστων τριῶν μέλψωμεν, σὺν Βασιλείῳ τῷ σοφῷ, Πέτρῳ Γρηγόριον, Καισαρείας ταβλαστήματα σὺν τοκεῦσι, τὸν πανόσιον Ναυκράτιον ὁμαίμονα, καὶ Μακρίναν τὴν παρθένων σεμνολόγημα, ἀνακράζοντες· Χαίροις χορεῖα ἐπτάρριθμος.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι οὐρανόθεν κατεπλάγησαν ὄντως, τὴν συνάφειαν ἐπτάριθμων Ἀγίων, πῶς ὡς ἐν σῶμα οἱ ἐπτὰ ὁμοψύχως ἐνὶ φρονήματι ἔζησαν, καὶ τοῦ βελίार θύρατρα φυγόντες, ἀκούουσι παρ' ἡμῶν νῦν ταῦτα·

Χαίροις, δυὰς γεννητόρων ἔνθεοι·

χαίροις τριάς Ἱεραρχῶν μέγιστοι.

Χαίροις, μοναζόντων Ναυκράτιε καύχημα·

χαίροις, τῶν παρθένων Μακρίνα ἐξάρχουσα.

Χαίροις, σὺ σοφὲ Βασίλειε, Καισαρείας ὁ φωστήρ·

χαίροις, μέγιστε Γρηγόριε, Νυσσαέων ὁ ποιμὴν.

Χαίροις, Πέτρε ὁμαίμων, καὶ ποιμὴν Σεβαστείας·

χαίροις ὁ τούτων φύντης, σύνευνος Ἑμελλίας.

Χαίροις, σοφῶν πατέρων τὸ ἄθροισμα·

χαίροις, τερπνὸν Ὅσιων τὸ ἡδυσμα.

Χαίροις, δι' ὧν ὁ σατὰν κατηργήθη·

χαίροις, δι' ὧν πᾶς πιστὸς ἐφωτίσθη.

Χαίροις, χορεῖα ἐπτάρριθμος.

Συναξάριον.

Τῆς ἡμέρας καὶ ἔπειτα τῶν Ἀγίων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μετὰ τῶν Φώτων, Μνήμην τῆς ἐπταρίθμου χορείας τῆς οἰκογενείας του Μεγάλου Βασιλείου, ἡτοι· τῆς ἱερᾶς ξυνωρίδος Βασιλείου καὶ Ἐμμελίας, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου Νύσσης καὶ Πέτρου Σεβαστείας, τοῦ Ὁσίου Ναυκρατίου καὶ τῆς Ὁσίας Μακρίνης, τῶν αὐταδέλφων καὶ τέκνων αὐτῶν.

*Κοινῶς ἐπαινῶ Βασιλείῳ Ἐμμελείᾳ,
τὸν δεκάκλον ἀριθμὸν τούτων τέκνων.*

*Τὸν οὐρανοφάντορα τίς μὴ θαυμάσῃ;
Ἄγγέλου ἐπίγειον βροτὸν δὲ πόλου.*

*Ἡ μοῦσα Γρηγόριος οὔ Νύσσης θρόνος,
οὐ στερίαν, ἀλλ' Ἐδὲμ σκηνῶν ἔχει.*

*Ὁ Πέτρος λιπὼν Σεβαστείας τὸν θρόνον,
τὸν οὐράνιον τῆς Ἐδὲμ οἰκοῖ χώρον.*

*Κρατήσας Ναυκράτιος νηὸς τὸ σκάφος,
πηδαλιουχῶν εἰς λιμένα φθάνει.*

*Φρουοῦσ' ἀδελφὰ τοῖς ἀδελφοῖς Μακρίνα,
τούτοις ἀδελφὰ συγκατοικεῖς ἐν πόλῳ.*

Τῇ δὲ σήμερον ἡμέρα, τοκογόνοι λάμπουν ἐνὶ αἴγλῃ.

*Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.*

Ῥδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὶ ἀστραπτόμενοι, τῷ τρισηλίῳ πατέρες
πάνσοφοι, ὦ Βασίλειε θεῖε, Πέτρε σὺν ᾗμα τῷ

Γρηγορίῳ πατρί, καὶ Ναυκρατίῳ, θαυμάτων λαμπρότητι, καταφωτίσατε τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς.

Ἀστέρες πολύφωτοι, ζόφον τῆς πλάνης μυοῦντες ὥφθητε, Ἱεράρχαι Κυρίου, διὸ ψυχὴν μου γνώμη τυφλώτουςαν, θεογνωσίας φωτὶ καταυγάσατε, τῆς ἁμαρτίας ἀχλὺν ἀποδιώκοντες.

Μακρίνα ἡ πάνσοφος, σὺν τοῖς γονεῦσι νῦν μακαρίζεται, Ναυκρατίῳ τε ἅμα, ἐν ἀγιότητι βιοτεύσαντες, καὶ ἐν ὑψίστοις συνεπαγαλλόμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα καθικετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν τῇ Μακρίνῃ δεῦτε ἄθροίσθητε, καὶ τῇ ὄντως παρθένῳ καὶ Βασιλίδι ὕμνον προσάξατε, εὐλογημένη παντάνασσα κράζουσαι· χαῖρε Μαρία, χαρὰ τῶν ἐλπιζόντων εἰς Σέ.

Ὦδὴ η' . Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἀγλαῖσμένοι κάλλεσιν, Ἱεράρχαι τρισόλβιοι καὶ κεκοσμημένοι ἐν στολαῖς μακάριοι, ἀρχιερατικαῖς ὁμοῦ, ἐνδεδυμένοι περιφανῶς, καὶ δεδοξασμένοι, καλλυνόμενοι δόξει, παρίστασθε τῷ θρόνῳ τῆς Ἀγίας Τριάδος, αἰτούμενοι δοθῆναι τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην.

Ἱερωσύνης χρίσμασι, κοσμηθεὶς ἱερώτατε, σὺν τῇ Ἑμμελίᾳ, ἱερὲ Βασίλειε, εὐχῆς τέκνα πάνσοφα, τῷ Ποιητῇ τετόκατε, τρεῖς ἀρχιερεῖς, σὺν Ναυκρατίῳ τῷ πάνυ, Μακρίναν τὴν παρθένον, μεθ' ὧν νῦν τῷ Δεσπότῃ, παρίστασθε ἐν δόξῃ, καὶ στεφανηφοροῦντες.

Ἀγγελικῶς βιώσαντες μετὰ σώματος ἅγιοι, οἱ τῆς ἑβδομάδος ἀριθμὸν πλουτίσαντες, ἐντεῦθεν τὴν ἄϋλον, μετ' εὐφροσύνης θείαν ζωὴν, ὅπου τῶν Ἀγγέλων ἐσκηνώσατε τάξεις, μεθ' ὧν νῦν ἀνυμνεῖτε· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν φωστήρων κάλλεσιν, οὐρανὸν καλλωπίσας Θεὸς ἄλλον οὐρανὸν Σε, Θεοτόκε ἔδειξεν, ἐκ Σοῦ γὰρ ὡς ἥλιος ἐξανατείλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς θεογνωσίας, κατελάμπρυνε φέγγει, διὸ οὐδεὶς προστρέχων, ἐν σοὶ κατησχυμένος, πορεύεται τῶν θείων, μὴ τυχὼν δωρεῶν Σου.

Ὡδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλων χαρισμάτων παρὰ Θεοῦ, ἡξιώθητε ὄντως ἀοίδιμοι, ἀποσοβεῖν δαίμονας καὶ νόσους παντοδαπὰς, καὶ τῶν πιστῶν προΐστασθε, πᾶσι τὰ αἰτήματα δαψιλῶς, παρέχοντες τῶν πίστει ὑμᾶς προσκαλουμένων, καὶ ἐορτάζοντας τὴν μνήμην ὑμῶν.

Οὐκ ἔχει ἀνυμνεῖσαι ὑμῶν σοφοί, καὶ ῥητόρων ὡς δεῖ γλῶσσα εὐλαλος τὰς ἀρετάς, καὶ τὰ κατορθώματα ἃ ὑμεῖς, ἐν βίῳ διεπράξατε, καὶ ἐν οὐρανοῖς μετὰ πότμον δέ, ἀφθόνως καθεκάστω, βραβεύεται τοῖς πόθῳ, ὑμῖν αἰτοῦσι τὰ αἰτήματα.

Ὁσμῆς καὶ σωφροσύνης πνευματικῆς, Ἱεράρχαι Κυρίου πληρούμεθα, ἐν τῇ σεπτῇ μνήμῃ ὑμῶν, ταύτῃ τῇ εὐκλεῇ, Βασίλειε ἀοίδιμε, Πέτρε καὶ Γρηγόριε σὺν

λοιποῖς, διὸ ὑμᾶς αἰτοῦμεν, πρεσβεύειν τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν πίστει εὐφημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὁ δῆμος ἐπαγάλλου Ἱεραρχῶν, τῇ σεπτῇ πανηγύρει συντρέχοντες, τῶν ἱερῶν, θείων διδασκάλων καὶ σὺν ἡμῖν, Ναυκράτιον Μακρίναν τε, ὕμνοις συγκροτοῦντες μελωδικῶς, τιμήσωμεν συμφώνως, καὶ τὴν ἀγνὴν Παρθένον, μεγαλοφώνως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τὸ τοῦ Ἦχου τῆς ἡμέρας καὶ τῶν Ἀγίων. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σὺν Βασιλείῳ μέλψωμεν, τὸν Γρηγόριον πάντες, καὶ Πέτρον τοὺς ὁμαίμονας, τὸν Βασίλειον αὐθις, καὶ τὴν σεμνὴν Ἐμμελίαν, ζευγος τὸ ἀγιόλεκτον, Μακρίναν τε τὴν πάνσφον, καὶ Ναυκράτιον ἅμα, τοὺς ἱερούς ἐν αἰνέσει σήμερον καταχρέως, τελοῦντες τὴν πανίερον, καὶ φαιδρὰν αὐτῶν μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε• καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἰς τοὺς Αἶνους δ' τοῦ Ἦχου, β' τῆς Ἑορτῆς καὶ β' τῶν Ἀγίων. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη περιερχόμενοι, καὶ τοῖς χοροῖς Ἀγγέλων, συγχορεύοντες ἅμα, ἐπτάρηθος χορεία τῶν ἱερῶν, διδασκάλων τε καὶ λοιπῶν, ὑπὲρ

ἡμῶν δυσωπήσατε ἐκτενῶς, τῶν ἐκ πόθου εὐφημούντων ὑμᾶς.

Ἀσματικῶς συνελθόντες πιστοὶ τιμήσωμεν, Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ Γρηγόριον ἅμα, ὁμαίμονας τοὺς τούτου Πέτρον σοφόν, καὶ Μακρίναν Ναυκράτιον, σὺν τοῖς γονεῦσι Βασίλειον ἱερόν, Ἑμμελίαν τε τὴν σύζυγον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν διδασκάλων Χριστοῦ. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις διδαγμάτων ὡς βλύσαντας ποταμούς, τῇ οἰκουμένη μελιρρύτους ἀειζῶους τοῦ Πνεύματος, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος τρισσοὺς ἱερομύστας Βασίλειον Πέτρον καὶ Γρηγόριον, συνελθόντες εὐφημήτωσαν οἱ φιλόσοφοι τοὺς σοφοὺς, οἱ ἱερεῖς τοὺς ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς προστάτας, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ μονάζοντες τοὺς παραμυθοῦντας, οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, τοὺς τοῦ Δεσπότου φίλους γνησίους, καὶ πάντας ἐκ τῶν δεινῶν ἀεὶ λυτρουμένους, θεοσδότους προστάτας καὶ πλουτιστάς ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἵπωμε· πανάγιοι διδάσκαλοι, σὺν τοῖς λοιποῖς ὁμαίμοις καὶ τοκεῦσιν ὑμῶν, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ ρῦσαι κολάσεων τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Δεῦτε τῆς Τριάδος οἱ λατρευταί, τοὺς τρεῖς
μυστολέκτας τὸν Βασίλειον, Πέτρον τε ἅμα Γρηγορίῳ,
Μακρίνῃ Ναυκρατίῳ, μετὰ τῶν γεννητόρων ὕμνοις
τιμῆσωμεν.

